

M. (Martin) Beijneveld
Advocaat

T +31(0)10 417 74 40

E mbeijneveld@avdw.nl

Aan de Minister van
Infrastructuur en Waterstaat
Postbus 20901
2500 EX Den Haag

Vestiging Middelburg
Post- en bezoekadres:
Kousteensedijk 3
4331 JE Middelburg
T + 31(0)118 65 60 60
F + 31(0)118 63 61 78

Vooruit per e-mail: brigit.gijsbers@minienm.nl

Vestiging Rotterdam
Postadres:
Postbus 30023
3001 DA Rotterdam

Rotterdam, 5 maart 2021

Bezoekadres (geen post):
Beurs-World Trade Center
Beursplein 37
3011 AA Rotterdam
T + 31(0)10 417 74 44
F + 31(0)10 417 74 49

Inzake : St. Welzijn Zeevarenden Rotterdam: advies Maritiem
Arbeidsverdrag welzijnsvoorzieningen haven Rotterdam

Onze ref. : [AWR_2200147]/mbd/as

Uw ref. : =

Vestiging Terneuzen
Post- en bezoekadres:
Herengracht 9
4531 GM Terneuzen
T +31 (0)115 72 89 99

E info@avdw.nl
I www.avdw.nl

Excellentie,

Namens de Stichting Welzijn Zeevarenden Rotterdam (hierna: de stichting) vragen wij uw aandacht voor het volgende.

De stichting heeft ten doel het welzijn van zeevarenden in het Rotterdamse havengebied en omgeving te bevorderen en de stichting stelt vast dat er in de Rotterdamse haven onvoldoende geschikte welzijnsvoorzieningen zijn.

Dat heeft de stichting ertoe gebracht te (laten) onderzoeken of dit in strijd is met het Maritiem arbeidsverdrag 2006 (MAV 2006). De stichting concludeert dat dat zo is. Een samenvatting van onze onderzoeksbevindingen treft u aan in de bijgevoegde notitie. In die notitie is tevens het standpunt van de stichting vervat.

Op 8 december 2020 hebt u de Tweede Kamer toegezegd om samen met SZW en VWS het overleg met belanghebbenden aan te gaan over het zeemanswelzijn. U hebt aangegeven

een 'quick-scan' naar de welzijnsbehoefte van zeevarenden uit te laten voeren en tegelijkertijd te kijken naar het huidige aanbod aan voorzieningen en de mate waarin dit invulling geeft aan de behoefte, inclusief de rol, het functioneren en de financiering van de zeemanshuizen.

De stichting wil in dat kader graag met uw ministerie in contact komen en van gedachten wisselen. Daarom heeft de stichting zich op 3 februari 2021 gewend tot de directeur Maritieme Zaken van uw ministerie met het verzoek om met elkaar in gesprek te gaan. Tot op heden heeft de stichting helaas niet van uw ministerie vernomen.

Met deze brief brengt de stichting het eerdere verzoek onder uw aandacht en verzoekt de stichting u nog eens met klem om met elkaar in gesprek te gaan over dit onderwerp. De stichting benadrukt daarbij haar constatering dat het onvoldoende bevorderen en in stand houden van geschikte welzijnsvoorzieningen voor zeevarenden in strijd is met het MAV 2006.

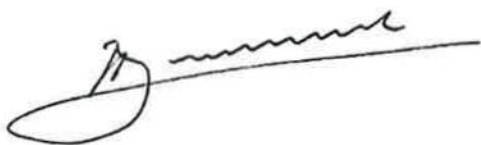
Daarnaast benadrukt de stichting dat het vijf voor twaalf is. In zijn algemeenheid, maar in het bijzonder tegen de achtergrond van de huidige pandemie, is de behoefte aan welzijnsvoorzieningen voor zeevarenden groot en het tekort aan voorzieningen nijpend. Spoedige actie uwerzijds is vereist om het tij te keren.

De stichting wijst er tot slot op dat het hiervoor geschetste probleem niet uitsluitend een Nederlands probleem is. Ook op andere plaatsen in de wereld speelt een tekort aan welzijnsvoorzieningen voor zeevarenden. In Nieuw-Zeeland bijvoorbeeld werden recent specifieke havengelden ingesteld om een voldoende voorzieningenniveau in de havens te garanderen. Dat gebeurde overigens onder dreiging van een formele klacht bij de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) wegens handelen in strijd met het MAV 2006.

De stichting hoopt dat dergelijke formele stappen in Nederland niet nodig blijken.

Bij voorbaat hartelijk dank voor uw spoedige reactie.

Hoogachtend,
namens de Stichting Welzijn Zeevarenden Rotterdam,

M. Beijneveld

A. Schreijenberg

Notitie welzijnsvoorzieningen en het Maritiem arbeidsverdrag

Stichting Welzijn Zeevarenden Rotterdam

Februari 2021

1. Onderzoek: er zijn onvoldoende geschikte welzijnsvoorzieningen en dat is in strijd met het Maritiem arbeidsverdrag 2006 (MAV 2006)

In de Rotterdamse haven zijn onvoldoende geschikte welzijnsvoorzieningen voor zeevarenden. De Stichting Welzijn Zeevarenden Rotterdam (hierna: de stichting) heeft onderzocht of dit in strijd is met het [MAV 2006](#).

De conclusie van de stichting is dat de Staat de situatie van onvoldoende welzijnsvoorzieningen in de haven van Rotterdam in stand laat. Hierdoor is er sprake van strijd met diverse bepalingen uit het MAV 2006.

2. Verplichtingen op grond van het MAV 2006 en de invulling daarvan

Op grond van Voorschrift 4.4 van het MAV 2006 moeten lidstaten verzekeren dat zeevarenden toegang hebben tot voorzieningen en diensten aan wal ten behoeve van hun gezondheid en welzijn.

In de kern moet de Staat de ontwikkeling van welzijnsvoorzieningen in de haven bevorderen om de zeevarenden op schepen die zich in de haven bevinden toegang te verlenen tot geschikte welzijnsvoorzieningen en -diensten (Norm A4.4 lid 2). De Staat moet de instelling van welzijnsraden bevorderen die de aanwezige welzijnsvoorzieningen regelmatig doorlichten om te waarborgen dat deze geschikt blijven gelet op de veranderingen in de behoeften van zeevarenden voortvloeiend uit technische, bedrijfsmatige en andere ontwikkelingen in de scheepvaartsector (Norm A4.4 lid 3).

Als leidraad wordt - volgens het principe "pas toe of leg uit" - voorzien in de volgende invulling van deze normen door de lidstaten:

1. De beschikbaarheid van welzijnsvoorzieningen en -diensten garanderen met oog voor bijzondere behoeften van zeevarenden en internationale samenwerking tussen lidstaten om het zeemanswelzijn te bevorderen (Leidraad B4.4.1).
2. Welzijnsvoorzieningen en -diensten verschaffen en/of erop toezien dat zij verschaft worden, in samenspraak tussen overheden, belangenorganisaties en vrijwilligersorganisaties. Faciliteiten, accommodaties en het beheer daarvan waarborgen (Leidraad B4.4.2).
3. Welzijnscommissies instellen, bestaande uit een vertegenwoordiging van reders, zeevarenden, bevoegde autoriteiten, vrijwilligersorganisaties en maatschappelijke organisaties (Leidraad B4.4.3).

4. Financiële ondersteuning van welzijnsvoorzieningen vanuit overheidssubsidies, heffingen / leges uit scheepvaartbronnen, vrijwillige prestaties van reders, zeevarenden of hun organisaties en overige vrijwillige bijdragen (Leidraad B4.4.4).

3. Het standpunt van de stichting

De stichting constateert dat het zeemanswelzijn onder druk staat, dat de Staat de enige is die verantwoordelijkheden heeft vanuit het MAV 2006 en dat op dit moment niet aan de hiervoor uiteengezette en uit het MAV voortvloeiende verplichtingen wordt voldaan.

Hoewel de Staat op grond van het MAV de beschikbaarheid van welzijnsvoorzieningen en -diensten zal moeten garanderen, staat hij daar er daarbij niet alleen voor. Het MAV 2006 voorziet in overleg en samenwerking met (een vertegenwoordiging van) reders en zeevarenden, vrijwilligersorganisaties en maatschappelijke organisaties.

De stichting ziet een rol voor de Staat weggelegd om een overkoepelende welzijnsraad op te richten en van daaruit de ontwikkeling van welzijnsvoorzieningen en -diensten in de havens te bevorderen, mede door deze financieel te ondersteunen. Ook de financiële ondersteuning van welzijnsvoorzieningen is op grond van het MAV 2006 voor de Staat immers niet vrijblijvend.

4. Recente ontwikkelingen

Op 19 november 2020 werd in de Tweede Kamer [een motie](#) ingediend en aangenomen die de regering oproept om in overleg te gaan met SZW, betrokken gemeenten, welzijnsorganisaties en havenbedrijven om te onderzoeken wat er nodig is om zorg te dragen voor stabiele financiering van de zeemanshuizen zodat het voortbestaan wordt geborgd, en de Kamer voor maart 2021 te informeren over de resultaten van het overleg.

Op [8 december 2020](#) heeft de minister de Kamer nader geïnformeerd over de wijze waarop zij deze motie zal uitvoeren. De minister heeft toegezegd samen met SZW en VWS het overleg met belanghebbenden aan te gaan. Zij zal een 'quick-scan' naar de welzijnsbehoefte van zeevarenden uit laten voeren en tegelijkertijd kijken naar het huidige aanbod aan voorzieningen en de mate waarin dit invulling geeft aan de behoefte, inclusief de rol, het functioneren en de financiering van de zeemanshuizen.

5. Conclusies

De Staat laat de situatie van onvoldoende welzijnsvoorzieningen in de haven van Rotterdam in stand. Met het MAV 2006 heeft de Staat zichzelf verplichtingen opgelegd om de ontwikkeling van welzijnsvoorzieningen en -diensten in de havens te bevorderen. De Staat zal deze verplichtingen moeten nakomen, met oog voor de actuele behoeften van zeevarenden. De stichting meent dat het een goed begin zou zijn om daartoe - in overleg en

samenwerking met de in het MAV 2006 genoemde ketenpartners – een overkoepelende welzijnsraad op te richten en deze financieel te ondersteunen.